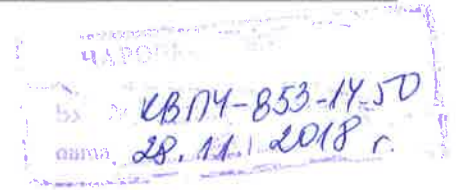

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-287

София, 26.11. 2018 г.

ДО

Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО

ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И

ПРАВАТА НА ЧОВЕКА КЪМ

44-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш № KBPC-853-14-50 от 19.11.2018 г.

УВАЖАЕМИ Г-Н ВЕЛЧЕВ,

Във връзка с постъпили предложения от народни представители за изменение и допълнение на общия законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията, по отношение на финансовите им аспекти, изразяваме следното становище:

1. По предложение № 854-04-233 от 16.10.2018 г., внесено от народните представители г-н Цветан Цветанов и г-н Мустафа Карадайъ:

По т. 13 (относно § 8) - от текста на новата ал. 4 на чл. 12 не става ясно каква точно е целта на предложението, но допускаме, че предложено по този начин, цели уточнение, че освобождаването от местни данъци и такса за битови отпадъци се отнася само за вероизповеданията, включени в електронния публичен регистър, поддържан от дирекция „Вероизповедания“ към Министерския съвет.

В случай че това е така, Министерството на финансите не подкрепя така направеното предложение със следните мотиви:

Приемането на посоченото предложение би довело до предвиждане на данъчни преференции в неданъчен закон, какъвто е Законът за вероизповеданията. Данъчните облекчения във връзка с недвижимите имоти на законно регистрираните вероизповедания в страната, са предвидени в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), а именно освобождаване от данък върху недвижимите имоти на храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, както и молитвените домове, заедно с поземлените имоти, върху които са построени, данък върху наследствата, данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин и такса за битови отпадъци за недвижимите имоти, собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната.

В разпоредбите на ЗМДТ изрично е посочено, че освобождаването от местни данъци и такса за битови отпадъци се отнася до недвижимите имоти на законно регистрираните вероизповедания в страната, т.е. вероизповеданията, регистрирани по съответния законов ред.

Предвид изложеното, считаме, че материята относно освобождаване от посочените по-горе местни данъци и такса за битови отпадъци е уредена в ЗМДТ, а именно в чл. 24, ал. 1, т. 9, чл. 38, ал. 1, т. 2а, чл. 48, ал. 1, т. 1, б. „ж“ и чл. 71а.

Включването на данъчните преференции в данъчните закони предпоставя съобразяването им с общите принципи и специфични правила, относими към облагането със съответния данък. Обратното, а именно регламентирането на мерки, които по характера си са данъчни облекчения, в други специални закони, неминуемо води до възникване на противоречие между данъчните норми в конкретиката, системата и логиката им и тези, предвидени в специалния закон. По този начин би могло да възникне колизия, която би предпоставила неяснота в тълкуването на разпоредбите и би провокирала правни спорове.

По т. 23 (относно § 20) – предлагаме текстът на ал. 3 на чл. 24 да се прецизира, като след думата „общините“ да се добави „могат да“.

По т. 27 (относно § 24):

- във връзка с коректното използване на терминологията в областта на публичните финанси, предлагаме в чл. 28, ал. 1 текста „под формата на пряка финансова помощ“ да отпадне;

- предлагаме последното изречение на ал. 12 на чл. 28 да се прецизира, като думите „разходите за персонала“ се заменят с „плащанията за заплати и възнаграждения на персонала“.

Следва да обърнем внимание, че проектът на Закон за държавния бюджет на Република България за 2019 г. е в заключителен етап от неговото приемане, а в него е залегнал досегашният ред за финансиране на вероизповеданията. В тази връзка, предлагаме в преходните и заключителните разпоредби на проектозакона за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията да се създаде нова разпоредба, а именно: „Държавната субсидия за 2019 г. на вероизповедание по чл. 28, ал. 2, т. 2 се определя в размер на 10 лв. за едно самоопределило се лице и в общ размер до 15 млн. лв., като се предоставя пропорционално за периода от първо число на месеца, следващ влизането в сила на този закон, до края на 2019 г. Необходимите средства за 2019 г. по чл. 28, ал. 2, т. 2 и ал. 3 са за сметка на утвърдените разходи с чл. 6, ал. 4, редове № 2 и 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2019 г., като разликата до необходимия размер на държавната субсидия се одобрява като допълнителни разходи по бюджета на Министерския съвет за 2019 г. по реда на чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси.“

2. По предложение № 854-04-228 от 16.10.2018 г., внесено от народния представител г-н Николай Тишев:

Направеното предложение по същество се припокрива със съответната част от предложенията по т. 1, по които изразихме нашето становище.

МИНИСТЪР: /

ВЛАДИСЛАВ ГОКАНОВ

